

ASIA

Poliisihallituksen menettely Veikkaus Oy:n rahapelien valvojana

KANTELU

A arvostelee oikeuskanslerille 12.9.2012 osoittamassaan kantelussa Poliisihallituksen arpajaishallinnon menettelyä Veikkaus Oy:n rahapelien valvonnassa. Arpajaishallinnon pääasiallisiin tehtäviin kuuluu turvata veikkaajien oikeusturva epäselvissä tilanteissa. Kantelijan mukaan arpajaishallinto on laiminlyönyt tehtäviään, kun se ei ole tiedottanut kuluttajille antamistaan ratkaisusuosituksista Veikkauksen rahapelien voitonmaksua koskevissa riitatilanteissa eikä myöskään saattanut julkisia ratkaisiasiakirjoja kuluttajien saataville sähköisesti.

Lisäksi kantelija katsoo, että arpajaishallinnon tulisi valvovana viranomaisena velvoittaa Veikkaus Oy maksamaan voitot myös muille ratkaisusuositusten perusteella voittoon oikeutetuille kuin ratkaisusuositusta nimenomaisesti arpajaishallinnolta pyytäneille Veikkauksen asiakkaille.

SELVITYS JA VASTINE

Poliisihallitukselta on kantelun tutkimiseksi pyydetty selvitys ja lausunto, joista kantelija on antanut vastineensa. Poliisihallituksen toimittama aineisto on sisältänyt Poliisihallituksen lausunnon sekä Poliisihallituksen arpajaishallintopäällikkö B:n selvityksen.

Poliisihallituksen arpajaishallintopäällikkö B on 26.11.2012 päivätyssä selvityksessään todennut, että ratkaisusuositukset antoi aiemmin sisäministeriön poliisiosasto ja 1.1.2010 lukien Poliisihallitus. Ratkaisusuositukset ovat julkisia asiakirjoja, mutta niitä ei ole julkaistu internetissä tai muussakaan muodossa. Ratkaisusuositukset on luovutettu niitä erikseen pyytäneille henkilöille.

B on selvityksessään katsonut, että ratkaisusuositusten julkaisemiselle ei ole estettä, mutta lähinnä resurssisyistä ratkaisusuosituksia ei ole julkaistu. B:n näkemyksen mukaan julkaisemismahdollisuutta tulisi arvioida poliisihallinnon uudelleen organisointihankkeen yhteydessä.

B on lisäksi selvityksessään todennut, että Veikkauksen tehtävänä on tiedottaa rahapelien toimeenpanossa tapahtuvista virheistä, joilla on vaikutusta peleihin.

B ei katso laiminlyöneen tehtäviään Veikkauksen rahapelien valvonnassa.

RATKAISU

Poliisihallituksen rooli ja julkisuuden toteuttaminen

Poliisihallituksen arpajaishallinnon tehtävä

Poliisihallituksen roolista ja tehtävistä Veikkauksen rahapelien valvonnassa säädetään arpajaislaissa (1047/001) ja arpajaisista annetussa valtioneuvoston asetuksessa (1345/2001). Tammi-kuun 1 päivänä 2010 voimaantulleella arpajaislain muuttamisesta annetulla lailla (506/2009) ratkaisusuositusten antaminen siirrettiin sisäministeriön poliisiosastolta Poliisihallitukselle. Valvontatehtävän sisältö pysyi lainmuutoksen jälkeen samankaltaisena.

Arpajaislain 13c §:n 1 momentissa (laissa 575/2011) edellytetään, että rahapelit on toimeenpantava siten, että rahapelitoimintaan osallistuvien oikeusturva taataan. Lainmuutokseen (HE 207/2010 vp) sisältyvän 13c §:n yksityiskohtaisten perustelujen mukaan pykälässä todetaan lakisääteisten yksinoikeuksien omaajien nimenomaiseksi lakisääteiseksi tehtäväksi rahapelien toimeenpaneminen siten, että rahapelitoimintaan osallistuvien oikeusturva taataan. Pykälän 4 momentin mukaan sisäministeriön asetuksella annetaan rahapelien pelisäännöt, joiden tulee sisältää muun muassa voitonjakoa ja pelipanosten palauttamista koskevat määräykset. Säännöksen yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan, että pelisäännöt annettaisiin pelilaji-, pelityyppi- tai pelikohtaisesti.

Arpajaislain 42 §:n mukaan arpajaisten toimeenpanoa valvotaan arpajaisiin osallistuvien oikeusturvan takaamiseksi, väärinkäytösten ja rikosten estämiseksi sekä arpajaisista aiheutuvien sosiaalisten ja terveydellisten haittojen vähentämiseksi. Poliisihallitus vastaa arpajaisten toimeenpanon valtakunnallisesta valvonnasta ja arpajaistoiminnan tilastoimisesta.

Arpajaislain 48 §:n mukaan Veikkaus Oy:n voitonmaksua koskevasta erimielisyydestä pelaaja voi pyytää kirjallisesti ratkaisusuositusta Poliisihallitukselta. Arpajaisista annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n mukaan ratkaisusuositusta tulee hakea kirjallisesti Poliisihallitukselta 21 päivän kuluessa veikkaus-, vedonlyönti- ja totopelien tulosten vahvistamisesta sekä raharpajaisten arpaan merkityn myyntiajan päättymisestä.

Arpajaislaissa on kuluttajien oikeussuojakeinoksi säädetty siis ratkaisusuositusmenettely, joka täydentää arpajaisiin osallistuvien oikeussuojaa yleisten tuomioistuinten tarjoaman suojan lisäksi.

Hallituksen esityksen 48 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan, että sääntelyn tarkoituksena olisi antaa pelaajille mahdollisuus nopeasti ja vähin kustannuksin saada asiantuntijaviranomaiselta selvitys siitä, onko hän yksittäisessä tapauksessa oikeutettu voittoon vai ei.

Poliisihallituksen ratkaisusuositukset eivät ole oikeusvoimaisia eivätkä ulosottokelpoisia ja osapuolilla on aina mahdollisuus saattaa riitansa halutessaan tuomioistuimen arvioitavaksi. Tuomioistuimet eivät ole sidottuja ratkaisusuositukseen vaan arvioivat asian itsenäisesti.

Lakiin perustuva hallinnon julkisuusperiaate

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (62/1999, julkisuuslaki) 3 §:n mukaan laissa säädettyjen tiedonsaantioikeuksien ja viranomaisten velvollisuuksien tarkoituksena on toteuttaa avoimuutta ja hyvää tiedonhallintatapaa viranomaisten toiminnassa sekä antaa yksilöille ja yhteisöille mahdollisuus valvoa julkisen vallan ja julkisten varojen käyttöä, muodostaa vapaasti mielipiteensä sekä vaikuttaa julkisen vallan käyttöön ja valvoa oikeuksiaan ja etujaan.

Lain 18 §:ssä säädetään hyvästä tiedonhallintatavasta. Lainkohdan mukaan viranomaisen tulee hyvän tiedonhallintatavan luomiseksi ja toteuttamiseksi muun ohella huolehtia asiakirjojen ja tietojärjestelmien sekä niihin sisältyvien tietojen asianmukaisesta saatavuudesta ja käytettävyydestä sekä tässä tarkoituksessa erityisesti pitää luetteloa käsiteltäviksi annetuista ja otetuista sekä ratkaistuista ja käsitellyistä asioista tai muutoin huolehtia siitä, että sen julkiset asiakirjat ovat vaivattomasti löydettävissä. Lisäksi viranomaisen tulee muun ohella suunnitella ja toteuttaa asiakirja- ja tietohallintonsa samoin kuin ylläpitämänsä tietojärjestelmät ja tietojenkäsittelyt niin, että asiakirjojen julkisuus voidaan vaivattomasti toteuttaa.

Julkisuuslain 20 §:ssä säädetään puolestaan viranomaisen velvollisuudesta tuottaa ja jakaa tietoa: viranomaisen on edistettävä toimintansa avoimuutta ja tässä tarkoituksessa tarvittaessa laadittava oppaita, tilastoja ja muita julkaisuja sekä tietoaaineistoja palveluistaan, *ratkaisukäytännöstään* (kursivointi tässä) sekä yhteiskuntaoloista ja niiden kehityksestä toimialallaan. Laatimisvelvollisuuden tarvetta arvioitaessa on otettava huomioon, missä määrin viranomaisen toiminnasta on saatavissa tietoja asiakirjojen julkisuuden avulla tai yleisen tilastotuotannon perusteella.

Viranomaisen on tiedotettava toiminnastaan ja palveluistaan sekä yksilöiden ja yhteisöjen oikeuksista ja velvollisuuksista toimialaansa liittyvissä asioissa.

Viranomaisten on huolehdittava siitä, että yleisön tiedonsaannin kannalta keskeiset asiakirjat tai niitä koskevat luettelot ovat tarpeen mukaan saatavissa kirjastoissa tai yleisissä tietoverkoissa taikka muilla yleisön helposti käytettävissä olevilla keinoilla.

Arviointi

Pelaajien oikeusturvan tarpeen perusteista

Arpajaishallinnon ratkaisusuositusten julkaisemisesta sekä veikkausrahapeliin toimeenpanossa tapahtuneiden sellaisten virheiden tiedottamisesta, joilla on vaikutusta pelaajien oikeusasemaan, totean seuraavaa:

Rahapelitoimintaan osallistuvien pelaajien oikeusturvan takaamiseen sekä siinä noudatettaviin valvonnallisiin menetelmiin ja valvonnan tehokkuuteen liittyvien kysymysten arvioinnissa on lähtökohtana otettava huomioon, että Veikkaus Oy:llä on arpajaislain 11 §:n mukainen yksinoikeus raha-arpajaisten sekä veikkaus- ja vedonlyöntipelien toimeenpanemiseen. Ennen 1.1.2012 voimaantullutta lainmuutosta 575/2011 kyseistä toimintaa harjoitettiin valtioneuvoston myöntämän toimiluvan perusteella, joka lupajärjestelmän muodosta huolimatta oli tosiasiallisesti julkisen vallan ohjauksessa toiminut vakiintuneen yksinoikeuden järjestelmä.

On selvää, että jos veikkaustoimintaa voitaisiin harjoittaa kilpailulle avoimena vapaana elinkeinotoimintana, siihen olisi kuitenkin yhteiskunnallinen tarve kohdistaa sellaista oikeudellisesti sitovaa ja tehokasta säätelyä, joka turvaisi veikkaustoimintaa harjoittavien elinkeinonharjoittajien asiakkaina olevien veikkauspalvelujen ostajien asemaa mielivaltaiselta kohtelulta tai väärinkäytöksiltä.

Veikkaus Oy:n veikkaus- ja vedonlyöntitoiminnan laajuus, pelimuotojen moninaisuus, peli-myynnin toimeenpanon ulottuminen huomattavan laajalle ja erilaisille elinkeinonharjoittajille, monien pelityyppien toteutuksen nopeus ja muut rahapelitoiminnan käytännön toimeenpanoon liittyvät syyt huomioon ottaen on selvää, että kokonaisvolyymiltään huomattavan suuria ja nopeasti liikkuvia rahavirtoja koskevassa veikkaus- ja vedonlyöntitoiminnassa tulee säännönmukaisesti eteen tulkintatilanteita ja tapahtuu myös virheitä. Julkisen vallan ohjauksessa ja lailla myönnetyn yksinoikeuden turvin toimeenpantavassa veikkaustoiminnassa veikkauspalveluja ostavien ja yhtiölle tuloja tuottavien asiakkaiden oikeusturvan vaatimukset ovat tällaisessa yleishyödylliseksi katsotussa rahapelitoiminnassa korostuneen korkeat.

Lainsäädännön ja oikeusturvajärjestelmän yleisellä rakenteellisella tasolla tehtävien toimenpiteiden lisäksi kysymys on erityisesti siitä, että rahapelien, tässä Veikkaus Oy:n toimeenpanemien veikkaus- ja vedonlyöntipelien, toimeenpano, pelitoiminnan valvonta sekä valvontatoimien ja siinä todettujen virheiden oikaisutoimien toimeenpano on sillä tavoin järjestetty ja ylläpidetty, että pelitoimintaan ja pelaajien voitonmaksuun liittyvät tulkinnanvaraiset ja sellaisten ratkaisemista edellyttävät tilanteet minimoidaan. Ensisijaisesti kysymys on laissa säädetyn yksinoikeuden perusteella toimivan rahapeliyhteisön omasta toiminnasta ja sen velvollisuudesta huolehtia siitä, että rahapelitoiminnan toimeenpano tapahtuu lain ja sen nojalla annettujen säännösten mukaisesti pelaajien oikeusturvan, erityisesti pelaajien yhdenvertaisen kohtelun, vaatimusten edellyttämällä tavalla.

Poliisihallituksen arpajaishallinnon tehtävänä Veikkauksen rahapelien valvojana on muun ohella huolehtia peleihin osallistuvien oikeusturvan takaamisesta antamalla arpajaislain 48 §:ssä säädettyjä ratkaisusuosituksia rahapeliyhteisön ja pelaajan välisestä voitonmaksua koskevasta erimielisyydestä. Ratkaisusuositusta voi pyytää pelaaja ja viranomaisratkaisuna (*ratkaisusuositus*) se annetaan hänelle.

Julkisuusperiaatteen toteuttamisesta rahapelivalvonnassa

Kun Poliisihallituksen roolia rahapelien valvojana suoraan sääntelevissä arpajaislaissa ja valtioneuvoston asetuksessa Poliisihallitusta ei ole nimenomaisesti velvoitettu julkaisemaan ratkaisusuosituksiaan, niin sen antamia ratkaisusuosituksia koskevissa tietojen saamista ja tietopalvelua koskevissa asioissa tulevat julkisuuslain säännökset noudatettaviksi.

Tämän kanteluasian yhteydessä kysymys on ollut ainakin lain 18 §:ssä säädetyn hyvän tiedonhallintatavan toteutumisesta tietojen asianmukaisessa saamisessa Poliisihallituksen arpajaishallinnon tietojärjestelmistä ja järjestelmien käytettävyydestä.

Viranomaisasiakirjojen tietojen ja yksittäisten asiakirjojen tasolla tietojen pyytäjältä voidaan lain mukaisesti edellyttää halutun tiedon tai asiakirjan riittävää yksilöintiä, mutta toisaalta viranomaisien tietojärjestelmiltä voidaan laissa säädetyn hyvän tiedonhallintatavan näkökulmasta edellyttää sellaisia ominaisuuksia, että sieltä on saatavissa suhteellisen vaivattomasti ja asiakkaalle hyväksyttävissä olevin kustannuksin tietoja ja asiakirjoja kaikista asiakkaan asia-/asiakirjatyyppin tasolla (esim. ArpajaisL:n 48 §:n mukaiset ratkaisusuositukset) yksilöimistä

asioista. Tällaisia julkisuuslain perustavoitteiden mukaisia nykyaikaisen tietohallinnon perusvaatimuksia kanteluasiassa tarkoitetut tietojärjestelmät eivät ole ilmeisesti täyttäneet.

Edellisessä kappaleessa mainittuun julkisuuslain perustavoitteiden täyttymiseen liittyen olen kantelun liitteenä olevasta sähköpostikirjeenvaihdosta havainnut, että kantelijan pyrittyä itse selvittämään Poliisihallituksen ratkaisukäytäntöä pyytämällä Poliisihallitukselta ratkaisusuosituksista jäljennöksiä, hänelle oli vastattu pyynnön aiheuttavan viranomaiselle kymmenien tuntien työmäärän ja tulevan maksamaan kantelijalle mahdollisesti tuhansia euroja. Tällainen menettely ja asiakaspalvelu ei täytä julkisuuslain vaatimuksia hyvästä tiedonhallintatavasta eikä asianmukaisesti tee mahdolliseksi pelaajien oikeuksien ja etujen valvomista kyseisellä toimialalla. Ennen tällaisia lausumia viranomaisen tehtävänä on tiedustella asiakkaalta yksityiskohdaisemmin, mitä tai millaisia tietoja tai asiakirjoja hän haluaa ja sitten arvioida niiden määrää ja harkita tietopyynnön toteuttamistapaa.

Arpajaislain 48 §:n mukaiset ratkaisusuositukset annetaan siis sitä pyytävälle pelaajalle hänen ja rahapeliyhteisön välisestä erimielisyydestä. Julkisuuslain 20 §:ssä säädetty viranomaisen tietopalveluvollisuus koskee sinänsä myös Poliisihallituksen arpajaislain 48 §:n mukaista rahapelien ratkaisusuositustoimintaa, mutta mielestäni varsin yleisellä tasolla, koska siinä kysymys ei ole varsinaisista viranomaispäätöksistä vaan lain suoman yksinoikeuden turvin toimivan rahapeliyhteisön rahapelitoiminnan toimeenpanoa koskevasta erimielisyydestä.

Lisäksi kantelussa tarkoitettun tietopalvelun ja sen toimeenpanemiseksi vaadittavan tietojärjestelmän tulisi olla sellainen, että arpajaishallinto, siis laissa säädettyä valvontatehtävää suorittava viranomainen, tiedottaisi nopeasti ja kaikille tiettyyn veikkaus- tai vedonlyöntipelitapahtumaan osallistuneille yksittäisen ratkaisusuositusasian perusteella havaitsemansa voitonmaksua koskevan virheen. Völlöisyyttä tämännöyppiseen ja tällaiset ajallisesti välittömät tiedolliset tarpeet täyttävään viranomaisjärjestelmään ei voida viranomaisen yleistä tietopalvelutehtävää koskevan julkisuuslain säännöksen enempää kuin lain muunkaan säännöksen perusteella asettaa. Siltä osin kysymys on pelitoimintaan osallistuvien pelaajien tiedontarpeiden ja valvontaviranomaisen käytettävissä olevien varojen välisestä Poliisihallituksen harkinnasta.

Viranomaistoiminnan laillisuusvalvojana oikeuskanslerin tehtäviin ei kuulu arvioida tai ottaa kantaa siihen, millaisia rahapelitoiminnan toimeenpanon seuranta- ja tietopalvelun järjestelmiä rahapelitoimintaa valvova Poliisihallitus voi valvonnan kohteiltaan edellyttää. Valvontaviranomaisen viranomaisvöllöisyyden näkökulmasta voin kuitenkin yleisellä tasolla todeta, että rahapeliyhteisöiltä, tässä tapauksessa Veikkaus Oy:ltä, voidaan edellyttää sellaisia sähköisiä valvontajärjestelmiä, jotka asianmukaisella tavalla tukevat arpajaislain 13c §:ssä edellytettyä rahapelitoimintaan osallistuvien oikeusturvan takaamista. Tässä yhteydessä oikeusturvan takaamisella on tarkoitettava yksittäisen, mahdollista ratkaisusuositusta hakeneen, pelaajan oikeusturvan ohella myös muiden samaan pelitapahtumaan samanlaisessa tilanteessa osallistuneiden pelaajien oikeusturvaa. Rahapelitoimintaan osallistuvien oikeusturvaan kuuluvan samanlaisessa asemassa olevien pelaajien yhdenvertaisen kohtelun vaatimukseen kuuluu, että muillakin kuin yksittäisestä voitonmaksua koskevasta erimielisyydestä ratkaisusuosituksen tehneellä pelaajalla on asianmukaiset mahdollisuudet saada riittävän joutuisasti tieto ratkaisusuosituksen sisällöstä.

Ratkaisusuosituksen oikeudellisesta luonteesta

Oikeuskanslerin tehtävänä on siis valvoa viranomaistoiminnan lainmukaisuutta. Oikeuskanslerin toimivaltaan eikä tehtäviin kuulu toimivaltaisen viranomaisen velvoittaminen ryhtymään joihinkin toimiin, vaan valvoa, että esimerkiksi toimivaltaisen valvontaviranomaisen toiminta täyttää sille laissa asetetut vaatimukset. Oikeuskansleri ei voi siten antaa sisäministeriön arpaishallinnolle velvoittavia määräyksiä siitä, millaisia edelleen velvoittavia määräyksiä sen tulisi antaa Veikkaus Oy:lle arpajaislain 48 §:n mukaisen ratkaisusuosituksen noudattamisesta muussa kuin ratkaisusuosituksen hakijana olleen pelaajan ja rahapeliyhteisön välisessä suhteessa. Yleiseltä ja erityisesti rahapeli-toimintaan osallistuvien pelaajien oikeusturvaan kuuluvan yhdenmukaisen kohtelun vaatimuksen näkökulmasta arvioin asiaa seuraavasti:

Kuten arpajaislain 48 §:ssä säädettyä ratkaisusuositusta koskevissa hallituksen esityksen yksityiskohtaisissa perusteluissa (HE 197/1999 vp) todetaan, ratkaisusuositus ei ole hallintolainkäyttölain 4 §:ssä tarkoitettu hallintopäätös, josta voi valittaa. Ratkaisusuositus ei voi saada lainvoimaa eikä oikeusvoimaa eikä sen nojalla voida ryhtyä ulosotto-oikeudellisiin täytäntöpanotoimiin. Ratkaisusuositus ei estä pelaajaa eikä rahapeliyhteisöä nostamasta riitatilanteessa kannetta yleisessä tuomioistuimessa. Ratkaisusuositus ei estä pelaajaa eikä rahapeliyhteisöä myöskään sopimasta erimielisyyttä.

Siitä, että arpajaislain 48 §:ssä säädetty ratkaisusuositus ei saa lainvoimaa eikä oikeusvoimaa ratkaisusuosituksen hakijankaan ja rahapeliyhteisön välisessä suhteessa, ei voida mielestäni tehdä sellaista suoraa johtopäätöstä, että ratkaisusuosituksella ei olisi vaikutusta myöskään ratkaisusuosituksen hakijan kanssa samanlaisessa asemassa olevien muiden pelaajien ja rahapeliyhteisön välisessä suhteessa.

Arpajaislain 48 §:n valmisteluasiakirjoista voidaan todeta, että vaikka ratkaisusuositus ei ole asianosaisia sitova, sen tarkoituksena on lain tasolla järjestää laissa kuvattu viranomaismenettely rahapeli-toimintaan osallistuvien pelaajien ja rahapeliyhteisön välillä syntyvien voitonmaksua koskevien erimielisyyksien selvittämiseksi ja ratkaisemiseksi suosituksin. Lain 48 §:ään otetun ratkaisusuositusmenettelyn taustalla on Veikkaus Oy:n aikaisempiin toimilupiin sisältynyt protestimenettely.

Ratkaisusuositusmenettelyn tarkoituksena on säännöksen valmisteluasiakirjojen mukaan antaa pelaajille mahdollisuus nopeasti ja vähin kustannuksin saada asiantuntijaviranomaiselta selvitys siitä, onko hän yksittäisessä tapauksessa oikeutettu voittoon vai ei. Arpajaislain 48 §:n mukainen ratkaisusuositusmenettely voidaan lainkohdan valmisteluasiakirjojen ja ratkaisusuositusmenettelyn perustarkoituksen valossa nähdä keinoksi, jolla tietyn veikkaus- tai vedonlyöntipelin toimeenpanoon liittyvät voitonmaksua koskevat erimielisyydet voivat saada riippumattoman ulkopuolisen tahon suositustasoisen ratkaisun.

Arpajaislain 13c §:ssä säädetyn rahapeli-toimintaan osallistuvien pelaajien oikeusturvan takaamisen kannalta olennaista ei ole, kuka tai mikä taho ratkaisusuositusasian vireille panee, vaan se, että ratkaisusuositushakemuksessa kuvattu erimielisyyksikysymys selvitetään ja se saa ulkopuolisen tahon yleistä luottamusta nauttivan ratkaisun. Tämän laissa säädetyn koko ratkaisusuositusmenettelyn peruspäämäärän ja -tarkoituksen näkökulmasta voidaan nähdäkseni edellyttää, että ratkaisusuosituksia lain perusteella antava Poliisihallitus asianmukaisella tavalla huolehtii ja valvoo ratkaisusuosituksen kattavaa ja yhdenmukaista noudattamista kaikkiin samanlaisessa asemassa oleviin rahapeliin osallistuneisiin nähden.

OIKEUSKANSLERINVIRASTO

Toimenpiteet

Edellä olevaan viitaten kiinnitän vastaisen varalle Poliisihallituksen huomiota edellä ratkaisuositusmenettelyn oikeudellisesta luonteesta sekä viranomaisen tietopalvelutehtävästä rahapelivalvonnassa esittämiini näkökohtiin ja pyydän sitä 30.4.2015 mennessä ilmoittamaan, mihin toimenpiteisiin päätökseni on antanut aihetta.

Lähetän päätökseni tiedoksi myös sisäministeriön poliisiosastolle.

Apulaisoikeuskansleri

Risto Hiekkataipale

Vanhempi oikeuskanslerinsihteeri

Petri Rouhiainen

OIKEUSKANSLERINVIRASTO

KÄYNTIOSOITE Snellmaninkatu 1 A, Helsinki
POSTIOSOITE PL 20, 00023 Valtioneuvosto

PUHELIN 0295 16001
TELEFAKSI 09 160 23975

E-MAIL etunimi.sukunimi@okv.fi
INTERNET www.okv.fi